Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe tri žalbena razloga:

1. Nesporno je da se sporni žig koristio isključivo zajedno s dodatnim verbalnim elementom „Bullerjan". Žalitelj tvrdi da su prilikom ocjene razlikovnog karaktera dodanog elementa „Bullerjan" iskrivljeni dokazi. Opći sud je razlikovni karakter dodanog elementa kvalificirao (samo) normalnim. Podneseni dokazi ne podupiru kvalifikaciju razlikovnog karaktera (samo) normalnim, jer ne pružaju podatke o opsegu, trajanju i intenzitetu elementa „Bullerjan", koji je sam registriran kao žig.

2. U drugom žalbenom razlogu, žalitelj ističe da je obrazloženje Općeg suda u pogledu utvrđenja da sporni žig ima visoki razlikovni karakter kontradiktorno. Opći sud je u svojem obrazloženju naveo, s jedne strane, da sporni žig ima „neobičan oblik", a s druge strane da drugi proizvođači prodaju peći koje imaju vrlo sličan oblik. Daljnja kontradiktornost leži u pretpostavki Općeg suda, s jedne strane, da je visoki razlikovni karakter spornog žiga neovisan od njezine eventualne funkcionalnosti i, s druge strane, da vrlo sličan oblik drugih peći ne dovodi u pitanje taj visoki razlikovni karakter, jer to može biti posljedica želje da se postigne određeni tehnički rezultat. Slijedom toga, obrazloženje Općeg suda kontradiktorno je u dva pogleda te stoga sadrži pogrešku koja se tiče prava.

3. U trećem žalbenom razlogu, žalitelj tvrdi da je u nekoliko pogleda počinjena pogreška koja se tiče prava prilikom tumačenja i primjene članka 15. stavka 1. točke (a) Uredbe o žigu ([1]). Kao prvo, Opći sud prilikom obveznog ispitivanja razlikovnog karaktera na temelju članka 15. stavka 1. točke (a) Uredbe o žigu, nije postupio u skladu sa sudskom praksom Suda o ocjeni razlikovnog karaktera trodimenzionalnog žiga u obliku proizvoda. Protivno sudskoj praksi Suda, Opći sud nije obavio usporedbu, koja je u tom pogledu potrebna, spornog žiga s oblicima peći koji se obično koriste u tom sektoru. Kao drugo, Opći sud je pretpostavio da eventualna funkcionalnost oblika spornog žiga nije relevantna za ocjenu njegovog razlikovnog karaktera. Opći sud je time povrijedio priznato načelo da se prilikom ocjene razlikovnog karaktera trebaju uzeti u obzir sve relevantne okolnosti pojedinog slučaja. Kao treće, Opći sud nije postupio u skladu sa sudskom praksom Suda o uporabi u svrhu očuvanja prava na temelju registriranog žiga kao dijela složenog žiga. Opći sud je u tom pogledu smatrao dovoljnim da se žig koji se koristi kao dio složenog žiga još uvijek priznaje kao oznaka podrijetla. On je stoga zanemario činjenicu da se prema nedvosmislenom sadržaju članka 15. stavka 1. Uredbe o žigu i sudskoj praksi Suda uvijek mora ispitati postoji li utjecaj na razlikovni karakter registriranog žiga. Opći sud nije proveo takvo ispitivanje.

([1]) Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009 o žigu Zajednice (SL L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. prosinca 2014. uputio Vestre Landsret (Danska) – Jyske Finans A/S protiv Ligebe Ligebehandlingsnævnet, koji zastupa Ismara Huskica

(Predmet C-668/15)

(2016/C 068/31)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Vestre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Jyske Finans A/S

Tuženik: Ligebehandlingsnævnet, koji zastupa Ismara Huskica

Prethodna pitanja

1. Treba li zabranu izravne diskriminacije na temelju rasnog ili etničkog podrijetla iz članka 2. stavka 2. točke (a) Direktive Vijeća 2000/43/EZ ([1]) od 29. lipnja 2000. o provedbi načela jednakog postupanja prema osobama bez obzira na njihovo rasno ili etničko podrijetlo tumačiti na način da joj je protivna praksa, poput one u predmetu u glavnom postupku, prema kojoj se s osobama koje se nalaze u istovjetnoj situaciji a koje su rođene izvan neke od zemalja sjeverne Europe, države članice, Švicarske i Lihtenštajna postupa nepovoljnije nego prema osobama rođenima u nekoj od zemalja sjeverne Europe, državama članicama, Švicarskoj i Lihtenštajnu koje se nalaze u usporedivoj situaciji?

2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, dovodi li takva praksa do neizravne diskriminacije na temelju rasnog ili etničkog podrijetla iz članka 2. stavka 2. točke (a) Direktive Vijeća 2000/43/EZ – osim u slučaju kada se takva praksa može objektivno opravdati zakonitim ciljem, a sredstva za njezino postizanje su prikladna i potrebna?

3. U slučaju pozitivnog odgovora na drugo pitanje, može li se takva praksa opravdati na način da se smatra potrebnom i nužnom mjerom proširenih postupaka temeljite identifikacije stranaka iz članka 13. Direktive 2005/60/EZ ([2]) Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma?

([1]) SL 2000 L 180, str. 22. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 20., sv. 1., str. 19.)
([2]) SL 2005 L 309, str. 15. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., sv. 2., str. 116.)

Tužba podnesena 17. prosinca 2015. – Europska komisija protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-687/15)

(2016/C 068/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: F. Erlbacher, L. Nicolae, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da

— poništi zaključke Vijeća o Svjetskoj radiokomunikacijskoj konferenciji 2015. (WRC-15) Međunarodne telekomunikacijske unije (ITU) usvojene na 3419. sastanku Vijeća 26. listopada 2015. u Luksemburgu;

— naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Ovom tužbom Komisija zahtijeva poništenje „Zaključaka Vijeća o Svjetskoj radiokomunikacijskoj konferenciji 2015. (WRC-15) Međunarodne telekomunikacijske unije (ITU)" usvojenih 26. listopada 2015. na 3419. sastanku Vijeća u Luksemburgu.

2. Tužba se temelji na jednom tužbenom razlogu, odnosno na tome da je usvajanjem Zaključaka o Svjetskoj radiokomunikacijskoj konferenciji 2015. (WRC-15) Međunarodne telekomunikacijske unije (ITU) umjesto donošenja odluke kako je predložila Komisija Vijeće povrijedilo članak 218. stavak 9. UFEU-a koji se primjenjuje na usvajanje stajališta koje će se u ime Unije zauzeti pred WRC-15.

3. U tom pogledu, Komisija tvrdi, kao prvo, da se članak 218. st. 9. UFEU-a primjenjuje na stajališta koja u ime Unije zauzimaju u situacijama poput ove u kojoj Europska unija ima status u predmetnoj međunarodnoj organizaciji, odnosno sektorskog člana koji, u skladu s člankom 3. stavkom 2. Ustava ITU-a, daje Europskoj uniji određena prava na aktivnosti u organizaciji.